

[Borgbjerg.]

Historie om en russisk Guvernør; det var i den rigtig gode gamle zaristiske Tid. Han havde faaet en større Sum til Uddeling mellem de mest trængende i Guvernementet, og han undersøgte længe vidt og bredt og meget omhyggeligt, hvor den største Trang i hans Guvernement fandtes. Men til sidst kom han til den urokkelige Overbevisning, at de, der mest trængte til Penge i dette russiske Guvernement, var ham selv og hans Familie, og saa beholdt han den Sum, der var betroet ham.

Vi har ogsaa Eksempler nok paa, hvordan det kan gaa i Aktieselskaber, naar de faar store Midler til Raadighed, Eksempler paa, at de aldeles ikke ønsker at konsolidere sig. Eksemplet fra Cikoriefabrikkerne, hvor Hr. Salomonsen skaffede sig Aktiemajoriteten og delte Pengene ud, tømte Puljen og delte den ud til Spillerne, er jo friskt.

Derfor kan vi fra vor Side paa ingen Maade gaa ind paa disse nye Regler for Aktieselskabsbeskatning, som her foreslaas. De maa udformes paa en helt anden Maade, der maa skabes ganske anderledes Sikkerhed for, at en saadan Nedsættelse virkelig bruges til den i og for sig formaalstjenlige Konsolidering.

Men i denne Forbindelse, hvor jeg taler om Aktieselskabsbeskatningen, har jeg nogle Spørgsmaal at stille til Ministeren. Tilsyneladende er Ændringen i Bestemmelserne ikke saa stor, i Virkeligheden er der dog maaske en betænkelig Ændring. I den gældende Lov af 10. April 1922 staar der:

„Ved Beregningen af Indkomstens procentvise Forhold til Aktiekapitalen tages alene Hensyn til den af Aktionærerne indbetalte Del af Aktiekapitalen (Garantikapitalen) samt til Beløb, der er overført til Aktiekapitalen fra den af Selskabet i Aarenes Løb opsparede eller ved Realisation af de Selskabet tilhørende Formuegenstande indvundne og til Selskabets Reserver henlagte Fortjeneste, men derimod ikke til Beløb, der paa anden Maade er stillet til Raadighed for Selskabet eller benyttet til Forøgelse af dettes Kapital.“

Disse Ord foreslaas nu i det foreliggende Lovforslags Ændringer til Lovens § 1 ændret saaledes, at der kommer til at staa:

„Ved Beregningen af Indkomstens procentvise Forhold til Summen af Aktiekapital og Reservefonds“

— nu faar vi jo Reservefonds med —

„tages for Aktiekapitalens Vedkommende alene Hensyn til de af Aktionærerne

indbetalte eller fra Selskabets Reservefond til Aktiekapitalen overførte Beløb.“

Man ser, at der er en Forskel. I den gældende Lov staar der: „den indbetalte Del af Aktiekapitalen“, men i Ændringen staar der: „Beløb“. Dette rummer i hvert Fald en Uklarhed.

Jeg spørger derfor Finansministeren for det første: Hvordan forholder det sig med Overkurs? Efter de Udtryk, som Loven af 1922 benytter, er Forholdet klart. Overkurs er udelukket; der staar, at det skal være: „den indbetalte Del af Aktiekapitalen“. Men kunde det nye Udtryk „Beløb“ ikke forstaas anderledes? Er der ikke en Fare for, at det kunde forstaas anderledes, og mener Ministeren ikke, at Udtrykket burde skærpes, saaledes at ingen Misforstaaelse var mulig dér?

Det var Spørgsmaalet, om Overkurs regnes med. Dernæst er der Spørgsmaalet om Opskrivning af Aktierne, det, man populært kalder Udvandning. Efter den gældende Lov er der ingen Tvivl om Meningen, men efter det her foreslaaede er det mere tvivlsomt, i Tilfælde af at Reservefonden forøges som Følge af Opskrivning af Aktierne og senere Overførsel fra Reservefond til Aktiekapitalen. Ogsaa her kan det ny Udtryk medføre Uklarhed af meget uheldig Art.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, hvad han forstaar ved Reservefond. I den gældende Lov hed det:

„I Tilfælde, hvor en Del af et Selskabs Indkomst i Overensstemmelse med de for samme gældende Statutter eller Vedtægter henlægges til Selskabets Reservefonds, herunder dog ikke Pensionsfond, Udbyttereguleringsfond eller andre Fonds, der ikke direkte gaar ud paa at sikre Selskabets økonomiske Grundlag, nedsættes Skatten for en tilsvarende Del af den beskattede Indkomst med $\frac{1}{4}$.“

Her inddrages nu Reservefond, men er det kun saadanne Fonds, de egentlige Reservefonds, for hvilke der skal ydes Skatnedsættelser efter § 1? Reservefond kan være mange Ting. Venstres ærede Ordfører nævnte allerede, at det var meget tvivlsomt, om man burde give en saadan Skattelempelse for de gamle Fonds, de allerede eksisterende Fonds. Her vil en Lempeelse jo ikke virke til Opsparing og Kapitaldannelse, det kan der kun være Tale om for Fremtidens Vedkommende. Reservefonds kan være af reel Art, men ogsaa af temmelig luftig Art. Man kan have rent regnskabsmæssige Reservefonds,